

Azərbaycan Respublikası
Mədəniyyət Nazirliyi

NIGAR HƏSƏNZADƏ

GÜMÜŞ

Bakı-2021

УДК 821.51
ББК 84 Ки 7
Т

Nigar Həsənzadə.
Т **Gümüş.** – Б., Улуу Тоолор, 2021. – 116 с.

ISBN 978-9967-

УДК 821.51
ББК 84 Ки 7

ISBN 978-9967-

© Фонд поддержки политики
тюркоязычных государств, 2021

ТҮРК ТИЛДҮҮ МАМЛЕКЕТТЕРДИН САЯСАТТЫН КОЛДОО ФОНДУ, БИШКЕК

TÜRKDİLLİ DÖVLƏTLƏRİN SIYASƏTİNƏ DƏSTƏK FONDU, BIŞKEK

ФОНД ПОДДЕРЖКИ ПОЛИТИКИ ТЮРОКЯЗЫЧНЫХ ГОСУДАРСТВ, БИШКЕК

Бул китеп Түрк тилдүү мамлекеттердин саясатын колдоо
Фондунун заказы менен которулуп басылды.
Китеп бекер таркатылат

Bu kitab Türkdilli dövlətlərin siyasətinə dəstək fondunun
sifarişi ilə tərcümə olunub nəşr edilmişdir
Kitab pulsuz yayılır

Эта книга переведена и издана по заказу фонда поддержки
политики тюркоязычных государств.
Книга распространяется бесплатно

Çap olunmuş kitabları:
“Qanadlarla üfüq arxasında”
Şeirlər toplusu (2000)

“On Winga Over the Horizon”
(London 2002)

“Yad buludlar altında”
Şeirlər toplusu (2004)

“Gümüş”
Şeirlər toplusu (2007)

“Balaca nağılçı və Ağ quş Nara”
(Moskva2012)

“Biləklər”
(Bakı 2014)
www.nigarhasanzadeh.co.uk

Nigar Həsənzadə
Biləklər
(Şeirlər)

Pəncərəmi döyürsüz, bir də hərdən qapımı,
Soyub başdan ayağa, qoyub boş çibinizə.
Yaraların üstündə necə yazır şairlər,
Bəlkə görmək, yoxlamaq qismət deyildir sizə.

Ürəyinin çapıği - dərin, zülmət uçurum,
Əllərinin içində gözü yaşlı bir dəniz.
Bizim dərdin əlacı-elə dərdin özüdü,
Şairlərin çarəsi mənasıdır şübhəsiz.

Bir yüngül nəfəs kimi, kim nəfəs almır axı,
Necə sığmış bu adi cana böyük bir düha.
Bir kövrək ümid də var... kim duyar, kim eşidər?
Yüz döysən də sinənə, gecə-gündüz bir daha.

Ölümsüz bir nəfəsə düşən zaman uzanmış,
Nə fərqi, ölüm-olum, birdi son ağrıyacan.
Bilirsən, şairləri sevmək necə gözəldi,
Qoy ürək sızıldasın, lap elə ağrısın can...

Gah nazik, gah kövrək budaqdan düşür,
Uçuşur havada, göydə yarpaqlar.
Ərköyün fırçanın əl izidi, bax,
Göylər yerə enmiş, bir də yarpaqlar.

Vida öpüşüdü yoxsa günəşin,
Bir az solğun yaşıl, sarı-narıncı.
Bir qırmızı dodaq boyası kimi
Bir azca duzludu, bir azca acı.

Mürgülü gözlərdən ötən il kimi
Düşür asta-asta yarpaq və səma.
Susub, çoxdan susan təbiət kimi,
Uçub bir kimsənin qonur ovcuna.

Yollar diksinəcək addım səsindən,
İslanmış göy üzü izini yuyar.
Payız axşamının titrək səsiylə
Əsəbi oynayan kar boşluqlar var...

Kiminsə zövqünü aldadır yenə
Kövrək çiyinlərin məğrur duruşu.
Qaçır, hiss eləmir ayaqlarını,
Gözləyib həsrətlə bir son görüşü.

Yaraşır əyninə yaşıl paltarı,
Hər şey əlçatanmış, gözəlmiş demə.
İnan işıq gələr kor gözlərinə
Toxunsa donunun ətəyi kimə.

Necə ağırlıdı hər gün izləmək
Çökən əsrlərin titrək səsini.
Göy üçün darıxan ağ sahillərin
Gölməçədə üzən boz kölgəsini.

Qadın nəfəsinin zərifliyindən
Qalıb yük altında başlar, papaqlar...
Nəyə alışdınsa, dəyişmir demək,
Təzadən doğular ölü yarpaqlar...

Yöndəmsiz yollarda ayağı sızlar,
Əlində huş yoxdu, dizində taqət.
Döyür ayağını ayaqqabısı,
Bədəni paltara əsirdi, fəqət.

Yalandı, dünyada hamı razımı?
Payız kədərini di gəl, dinləyək.
Bir də döyünmərəm sinənin altda,
-Axı, ağrıyıram, söyləyir ürək.

Qanımla, canımla çox çabaladım,
Mən yurdsuz, yuvasız bəs hara gedim?
O,mənə əmr etdi: ”Qorxma, sən də get!”
“Hər şeyə hazırım”- ona söylədim.

Kimə isnişəsən,ya üz tutasan,
Nə bilim, bu işdən baş açmaq çətin.
İstədim özümdən baş alıb gedəm,
Cəmini tapmadım mən bu sənətin.

Mən nə peyğəmbərəm, nə şah,nə kahin,
Qadınam! Sümükdən, ətdən ibarət.
Köçəri quş kimi yaşayır hamı,
Ya da qonaq kimi... bumu mərhəmət?

Bilmirəm,bəlkə də ömür çatmadı,
İllər ötüb keçib, necədi yaşım?
Elə yorulmuşam təsəllilərdən,
Heç indi bilmirəm necə yaşayım...

Nə asi düşürəm əzablarıma,
Nə də dəyişirəm hava kimi,yox...
Lap cana doymuşam yalanlarından,
Bədəsil adamlar indi elə çox...

Elə yorulmuşam yorğunluğumdan,
Nə zaman güləcək görəsən aləm.
İlahi! Həyatın sevinci hanı?
Nəyə sevinəsən, onu bilmirəm...

Oyanıb bu səhər açdım yaramı,
Duz səpib sonra da möhkəm bağladım,
Anacaq cavabımı canda saxladım.

*

Nə fərqi, asıb kəs,üzül... deməli,
Açıq yaralar var ürəkdə əlbət...
Hər şey üzə çıxar, axır,nəhayət...

*

Özgə qapısını olarmı döymək?
Bəlkə də düşməndi, onu nə bilək?

*

Kimi gülüb keçir, kim yad baxışla,
Səni zəhərləyər bircə axışla.

*

Bağla qulağımı, sonra çıxıb get,
Nə dinlə kimisə, nə də ki eşit.

*

Nə baxma,nə yanma, görmə, sən də get,
Nə anla, nə də gül, nə də ki incit,

*

Asanmı beləcə imansız olmaq,
Bir az ehtiyatlı davranma bilmək,
Heyif, bizim üçün deyilmiş ancaq.

*

Demək, səhər-səhər yenə oyandım,
Açıb öz yaramı sakit dayandım.

*

Duz basıb, sarıdım, sonra gizlədim,
Siz verən paydı bu, axı nə edim?

Yuxusuzluq

Yenə yuxusuzam, fikrim qarışıq,
Çalırım zəngini köhnə məbədin.
Ürək döyüntümdə aradım, tapdım...
Bu sevda yarası qalar əbədi.

Bu da yuxuların xarabalığı,
Acı gecə həbi, bir udum da su...
Birdən anlayırsan yasaq nə varsa,
Təzədən kəşf edib yuxusuzluğu.

Birdən kipriklərin gücdən düşəcək,
Bəs qəfil bürkünün nədir son adı.
Yenə oyadacaq yuxusuzluğun
Çoxdan unutduğun qoşa qanadı.

Soyuq pəncərənin şüşə gözü tək
Varlığın sığışın evin içində.
Əvvəlcə duz səpib sonra da sarı,
Bütün yaraları çevir tərsinə.

Güləcək özündən gedənə kimi,
Zamana, yuxuya məğlub olacaq.
Sənə anladır ki, yuxusuzluğun
Unut ki, tək yatır o qadın ancaq...

Belə quşlar da var qoca dünyada,
Qatarından ayrı düşmüş...

Belə quşlar da var qoca dünyada,
Nə doğma yuvası, nə vətəni var.
Gecələr bəmbəyaz yuxularında
Uçub çatacaqlar cənnətə onlar.

Sərvəti-boynundan qandınacan,
Buludlu səmanı yarıb keçiblər.
Yapışib qalıblar göyün üzündən,
Elə korkoranə onu seçiblər.

Ağ tükü qabarır təmiz havada,
Dərir nəfəsini, yol elə uzaq.
Köksünün altında bir bəyaz ağrı,
Sızlayır, bir kimsə eşitmir ancaq.

Belə quşlar da var qoca dünyada,
Nə doğma yuvası, nə vətəni var.
Gecələr bəmbəyaz yuxularında
Uçub çatacaqlar cənnətə onlar.

Bəyaz qarğaların, ağ adamların,
Ağ evi, ağ zəngi, deyim sən də say.
Bəlkə də gözləyir ən qoçaqları
Bitib tükənməyən gözəl isti yay.

Doğanda başının üstündə şəfəq
Bir gecə yuxudan qəfil oyanıb,
Sonra sakitləşib gülümsəyərək,
Özləri səmada ulduz tək yanıb.

Belə quşlar da var qoca dünyada,
Nə doğma yuvası, nə vətəni var.
Gecələr bəmbəyaz yuxularında
Uçub çatacaqlar cənnətə onlar.

Yaxalığa qırış düşüb,
Ağ kətan.
Dolaşırdı yarımcan,
Lap çoxdan.

Yazı gözlər son baharda,
çox çəkər?
Budur sallanıb gəlir,
Yer məgər?

Müdrükləşər, ağırlaşar,
Pıçıldar.
Uşaqlar da yaşlılara
Dost olar.

Yel əsər, yel bezdirər,
İki qətrə...
Həyat qəribə bayram,
İki sətir...

Yalvarım, bəs nə qədər?
Ürək deyil xəzinə.
Vaxtı vicdana burax,
Saflıq göstər özünə.

Yayıll dörd bir tərəfə,
Bu on, otuz, bu da yüz...
Yerim bir boş mənzildi,
Həm azad, həm də təmiz...

Düşdü əlin astaca
Mənim kövrək ovcuma.
Tikanlı qızıl məftil
Yandı gümüş oduma.

Vaxtı yaman xərcələdim,
Itti,batdı...nə demək.
Qadın dizləri dayan,
Tezdi torpağı öpmək.

Yastıq əzir belimi,
Yer salın daş yataqda.
Qar kimi ağ, işıqlı
Uzun yolda, uzaqda...

Rezin pilləkəni astaca enib,
Atılıb düşəcək kimsə gizlicə.
Endirib şəhvətli kirpiklərini
Günahsız gözünü gizlədib necə.

Dönüb yan zolaqdan uzun küçəyə,
Birin özündən çıxması hədə.
Görüb bu ağıllı qızı kimsə də
Bahalı iksirə qonaq eləyər.

Başın fırlanacaq, dönəcək hər şey...
Arzular, istəklər-ən ülvü ayin.
Dinlə nəğməsini, dostun kralla
Sən də qardaşlığın, bərabərliyin...

Gəl qaçma qafiyə, heca dalınca,
Dəli məsləhəti dinləmək çətin.
Dan üzü ağlayan ıldırım tut,
Ram elə...sonudur əbədiyyətin...

Mələk kimi təzə-tərdi,
Bu da ilkin çırıntılar.
Körpə ayaqları uçur,
Gör neçə təzə çuxur var.

Cavanlar tez inandı,
Uzaqda son yoxdu, düzü.
Tərifsiz də oxuyurlar,
Bir cənnətdir, torpaq özü.

Yuxuda yer kürəsinin
May geyimi xışıldayır.
Kainata sevgi deyir,
Görüş üçün pıçıldayır.

İçir gözəl əsrlərin
Sağlığına dayanmadan.
Mərhəmət var, yaxşılıq var,
Nə yaxşı ki, bilir insan.

Daha dolub yetkin yaşa,
Xəyal etsə də az yatır.
Sıqar tüstüsündə əli,
Özü fikirlərdə batır...

Bir Allahdı, bir də özü,
Ötür gündüz, düşür axşam.
Kəsib necə bitirəsən
Uzun yolları, ay adam!

Tələs mərhəm bir sirr üçün,
Ölümə məsləhət eylə:
Necə durub qalmaq olar,
Necə yaşayasan belə?

Anam dedi:-yaşıl baxış
Xeyirliyə yozulmaz.
Səhər bu göyərtini
Öpməyə çürət olmaz.

Baxdı...sevimli vəhşi...
Dedim:-mənə toxunmaz.
Anam dedi:-inanma!
Diri basdır, pis olmaz...

Yaşıl baxış-sığaldı,
isti bataqlıq sayaq.
Ana qızına dedi:
-olmaz suya tullanmaq!

Kürəyinə söykənən
Bir kürək olsun gərək.

Kürəyini, çiyinini
Qucaqlasın qoy əllər.
Qoy sussun dilsiz kədər...

Kürəyinə birisi
Bıçaq saplamaq istər.

Sən, görməzsən, kürəyin
Yarı can üçün azdı...

Ağ dumanlar parıldayır
Çöküb o gün küçəmizə.
Mən aşıqəm yalanıma,
Bir də sizin kölgənizə.

Qızardı fevralda kətan,
Qanı qara solğun günəm.
Mənə qənimə aşıqəm,
Bədbəxtlikdən, heyif,yenə...

Ağıl gəz sərxoş fikirdə,
Ayıq baxışda qəm ara.
Qalmışam sənin əlində,
Həm aşıqəm, həm avara...

Sən qərubsən, izləmədin
Boşluğu necə kəsmişəm.
Səni özündə axtaran
Müqəddəs bir bikəsmişəm...

Səndən sənə məktub yazdım,
Yadda qalar, ölsəm də ad.
Rəqs et güzgü qabağında,
Gör qəlb necə edir fəryad.

Ağ bir işıq dəlib keçir
Ürəyinin düz içindən.
Min söz dedim, dinləmədin...
Heyif,məni, qərib, dünən...

Bax bu da hamısı...təşəkkür Sizə!
Verə bilmədiyən nə varsa bütün.
Mən gecə yatmayıb oyaq qalanda
Sizə şirin-şirin yatdığımızçün.

Ondan ötəri ki, alın yazıma,
Baxıb özünüə qayıtdız yetər.
Onda ötəri ki, mənim şənime
Qoşa bilmədiniz gözəl nəğmələr.

Ondan ötəri ki, susub anladım,
Yaxşı bilirsiniz özünüz onu.
Qismətdə deyilmiş məni anlamaq,
Deyimmi bunu?

Ondan ötəri ki,yad qapısında
Mən özgə olmadım...Sizə təşəkkür!
Ondan otəri ki, ağıllanmışam,
Buna çox şükür...

Bax bu da hamısı... uğurlar, dostum,
Dünya çox gözəlmiş, yoxmuş xəbərim...
Təşəkkür edirəm Sizə, heç zaman
Çıxmaz qarşınıza mənim əllərim...

Sənin günahın ki deyil
Kürəyin ağrılır tamam.
Sənə deyil, dənizimə
Mən çoxdan cadulanmışam.

Səhər beşdə-beşinci gün
Zəngin səsinə oyandım.
O gündən öz ürəyimlə
Qışqırıq salmaqda andım.

İndi hər bir dərviş üçün
Saxlayıram evimdə şam.
Sən gəlmisən, indi yeni
Seçdiyimə uçaçağam.

Əlaçığam, sən kəs məni,
Sən qoy bir yol acliğına.
Ver yaranı, göynəyini,
Yaşamaq öyrədim ona.

Mən nə qədər aralanım,
Uzaqlaşım öz canımdan.
Sən görəsən ki, cənnətdə
Çiçək açmaq olur asan.

Həm cəsur ol, həm də uca,
Ol-anlaya bilərsənmi?
Günahını daşıyaram,
Bir paslanmış bıçaq kimi...

Özgə günahına görə
Baxtını kimsə sınımaz.
Həmən bıçaqla keçdiyin
O dərsi öz alınına yaz.

Günahın deyil...kürəyim
Yatıb üstündə süfrənin.
Sabah beşdə istəyim var,
Sakitcə tərək edim səni...

Ölü tək rahatam... istəyin budu,
Hay-küysüz, filansız... mən lalam-karam.
İndi ürəyimi dinləyirəm mən,
Nə yaxşı, bax,sağam... xatırlayıram.

Hər şey cəhənnəmə... nahar da elə...
Rahatca yatıram, yaxşıyam, demək.
Arxa çevirmişəm sevdiklərimə,
Yaman qorxuluymuş özünü sevmək...

Nə xahiş,nə qınaq, nə etiraz var,
Necə istəyirdin-bax, eləyəm mən.
Layiq olmasaydım mübarizəyə,
Bəlkə tanımazdın məni belə sən!

Quymuram ruhuma qadağa çünki,
Bəlkə də qadınam-təvazökaram.
Axşam yeməyinə hər kəsi özüm
Dəvət eləyirəm, Sizinlə varam.

Çünki Sizin köhnə rəfiqəniz tək
Rəngim yanınızda qaçmır,bilirəm.
Çünki aşıq olur mənə cavanlar,
Çünki inanıram onlara,nə qəm!

Kəsir nəfəsimi nə olsun qəhər,
Aldığım hər nəfəs təzə nəfəsdir.
Çünki Sizi çox az xatırlayıram,
Bəlkə xatırlamaq elə əbəsdir.

Bir səhər özümçün xahiş edərəm,
Mükafat dilərəm Tanrıdan həтта.
Sehirli bir bağdan göndərilmişəm,
Bir evsiz hüzuram çünki həyatda.

Gülməlidir? Dostum, lütfən
Gülün uzaq zarafata.
Mən ucadan söyləmişəm,
Tək özümə deyil həтта.

Gülməlidir... siz hamıdan
Həm nəcibsiz, həm də həssas.
Nə ərsiniz, nə də ata,
Qələm icad edib bir az.

Gülməyənlər incidəcək
Dərvişləri, zəvvarları.
Həqiqətə yaxın olan
Ən səmimi adamları.

Qəhqəhə çək... sən xəstəhal,
Şıltaqlığın qalsın yadda.
Əriyərəm civə kimi
İki dönmuş baxış altda.

Şit gülüşü bağışladım,
Ya Rəbb, ağlamaqdan qoru!
Dünənki uğursuzluğun
əks-sədasıdır, axı, bu...

Tanrı geyiminə möhtacdı hər an
Ruh ilə ürək...
Hələ də istidi, hələ təzədi
Verdiyi çörək...

Sən evdə süfrə aç, qonaqlıq elə,
Yemək tapılar.
Qoy döysün qapını qərib yolçular,
Yaşamaq olar...

Isidir,soruşmur: - Kimsən, nəçisən?
Sadiq buxarı.
Bükülmüş belindən soyuqdəyməni
Səxavətlə çıxarır...

Topuğunu naxışıyla oxşayır
Evdə xalçalar.
Sözsüz ki, özüylə onu aparır
Gedən qonaqlar...

Çəkilin, dağılın, qoy nəfəs dərək,
Çox heyif, mən qısır qadınam demək...

Hər kiçik hərfi, hər xırda sözü
Bağrıma basıram ilk övladım tək.

Öz südümlə bəsləmişəm
Hamını...
Öz evimdə qonaq etdim
Hər canı...

Buraxın başını, unudun getsin!
Yaşamaq gözəldi! Qoy acı bitsin!

Nə gözlə, nə darıx, nə də fikir çək!
Çəkilin, qısır qadınam demək!

Hamını vəhşiyə qorxutmaq
Boşdu.
Sevərsən... öpərsən...
Gör necə xoşdu!

Məni bağışlayın, əsirəm olmaq,
Yoxsa oyatmadı sizdə bir marağ?

Gör necə il keçib, bu əzab çoxdu...
Sizin aranızda bircə O yoxdu...

Məni ovsunlama, elə güclüyəm,
Baxaram,yaxaram, istəsəm fəqət.
Qırıb oğurlaram, eləyəyəm kül...
Necə hökmlüyəm bilirsən əlbət.

Cadunu, ovsunu heç sevmir Allah,
Gadu da, ovsun da sayılır günah.

Qapqara, qapqara, zülmət bir gecə,
Öpürsən bir qərib üzü gizlicə.
Saçının ətrinə bürünübdü yay,
Sizin səsinizə dəm tutur elə,
Hər gün bircə anlıq bir büllür saray...

Əllərin tər-təzə sinə üstündə,
İgidsək peşiman deyilsən buna.
Vidən aranızda uyuyub çoxdan,
Bu gecə inamın heç yoxdu ona.

Bu gecə qələbə sənin xeyrinə,
Çələng toplayırsan xatirə üçün.
Səninlə bu qəfil sirli oyunda
Bu gecə kim isə öləcək yəqin...

Sevgidən yalanlar danışır ay da,
Bir vaxt danışmışdı mənə də yalan.
Ötən gecələrtək bu gecə yenə
Səssizcə çıxacaq sənin yadından.

Səhər çırpdım üstümdən,
Barxanadan ahımı.
Hördüm qız hörüyümə
Mən bütün günahımı.

Yanaqlarım qızardı,
Barmaqlarımda üzük,
Qulağımda sırğalar...

Düşdün nazik cığıra,
Lap ucadan oxudum,
Gör necə rəqs eləyir
Bax, zərif ayaqlarım.
Yeni gün...
Bütün gün...

Sən elə tənhasan, bunu bəlkə də
Etiraf etməyə qorxursan belə.
Soyuq lüləsini bir tapançanın
Dayayıb alınına durmusan elə.

Sən elə tənhasan, ancaq arılar,
Hələ də fırlanır, dönür başına.
Don Juan rolunda sən çox qocasan,
Hərdənbir xatırla, bir bax yaşına.

Bahalı saatın, zər düymələrin,
Uyub göz oxşayan bər-bəzəyinə.
Örtüb parıltıyla sözü-söhbəti,
Sözdə-söhbətdə də ustasan yenə.

Manjet, qalstuklar, nitq və davranış,
Hər şey qusursuzdur, bilirsən sən də.
O gün yaxındadı, inan, bir gecə
Qurdtək ulayarsan ayı görəndə.

Ancaq yalqızlıqdan, boz dəlilikdən
İkiüzlülükdən, yaş çoxalanda
Nə varsa, bir zaman, nə yaşamısan,
Bir gün yoxa çıxar ay doğulanda.

Başına səpilən gül çələngləri,
Saysız uğurların boş imiş demək.
Kimin nə vecinə, kimsən nəcisən,
Qəfil biləcəksən... lazımdı getmək...

Bilərsən, necə qurd asan şikarla
Doymaz, taleyi də salmaz heyrətə.

Bu ov da sadəcə bir təsüdüfdü,
Bir gün çox asanca yox olar, bitər...

Kimin ki ürəyi karvan yoludu,
Dibsizdi, əylənmez orda qonaqlar.
Kimə ki məhəbbət gülünc oyundu,
Göz yaşı, tərəddüt, nə ehtiras var.

Hər gün tabe olub sənin məzənə
Özləri doyunca məzləniblər.
Bu ikrah doğuran saf məhəbbətə
Xədim şahlar kimi baxıb gülüblər.

Sən təksən, ümitsiz xəstəsən demək,
Sevib sevlməyin aldanış ancaq.
Ehtiyat etmədən nə vaxtsa biri
“Əvəzsiz deyilsən” - pıçıldayacaq.

Başqa cür ola da bilməzdi yəqin,
Xeyirə yozulmaz hər şeyi bilmək.
Çılpaq dolaşasan heç utanmadan
Hardakı dəniz var, torpaq var demək,
Azad uçuşurlar hardakı quşlar...

Qopub neçənci dəfə
Yaşayram deyəsən.
Hara gedəsiyəm mən...

Ayağa qalxıb, sizdən
Və özümdən ötəri
Geyinəcəyəm...

Baxacağam güzgüyə
Və deyəcəyəm:
Allahım...

Necə oxşayıram, axı, mən sənə...
Öz məşuquna...
Hər şey ondan qalandı elə,
Nağıldakı tək:
Saçlar və çiynilər...gözlər və köbək...
Necə yaratmışan! Heç vaxt, heç kimə,
Qismət olmayacaq belə yaratmaq!

Özünə bənzəyir-qırışınacan,
Sonuncu fikrinə, arzusunacan...

Kimsə kül üfürür hərdən gözümə,
Sonra da söyləyir: görüşənədək...

Görüş olmayacaq... ancaq yanımdan
Yenə ehtirasla baxıb keçirlər...

İlahi,sən məni elə sevmisən,
Mümkünmü bir daha sənintək sevmək?!

Təmizlədim cadudan
mən evini bir yadın.

Oyandı köhnə nəğmə,
Qurd yenidən uladı...

Qapıdan kölgə düşdü,
Gah yola, gah da Aya...

Getdim məsləhət üçün
Cadugərə-daxmaya...

Dedi: - gecdi, əzizim,
Budur bəxbəxtlik...

Qurd tək ulayacaqsan
Sən həmişəlik...

Yeni ilə

Qar yağır...
hava tutqun.
Rəqəm mənfi on iki...
Təzə don,
Bəyaz süfrə...
İsti çarpayıda,
Dostun-rəfiqənin
İsti əlləri...
Uzun şam,
Barmağında üzüyün...
Zəng... zəng...
Ev və divarlar,
Cənnət iksiri.
Sürüşkən dəri...
Allahım!
Kömək ol, sən özün qoru!

Köhnə, dar dəhlizdə bir gün qəfildən
Baxıb qolumdakı bilərziyə sən,
Deyəsən, bilirəm, yaxşı bilirəm,
Səni tanıyıram bir nişanədən.

Sözsüz danışasan, bir də gecələr
Eşidəsən necə nəfəs alıram.
Uşağı, nəvəni əzizləyərək,
Əlimdə açarlar səs də salıram.

Öpəsən mən gələn çığırı da,
Harda görüşmüşük səninlə, ya da
Cavabdeh olasan mənim yerimə
O biri dünyada, həm bu dünyada.

Baxdım ki, bu da son... baş alıb gedir
Uzanır, uzanır yollar uzağa...
Kimsə ayaqyalın çıxıb yol üstə,
Mənimlə son dəfə vidalaşmağa.

Dayanma, keç,
Yolda daş var.
Yoxdur yaran,
Yoxsa mənə
Yoluxarsan!
Unut getsin
Doqquz göyü...

Baxıb yanma,
Səhrada gəz,
Yovşan ətri.
Avqust isti,
Dözməz dərin.

Dön, etmə cəhd,
Yox qismətin.
Boşqabdakı
Zəhər sənin.
Qanlı yaşlar,
Gözdən çağlar,
Olmaz içmək,
Boğularsan,
Duzdur demək...

Vicdan dindi,
Nə var, dedi...
Pıçıldadın:
-Azdı ancaq...

Mən yenidən
Başlayaram...

Gündən günə
Ehtiyatla,
Udum-udum...

Qarşı əsən külək kimi-
Çırpılmağı unudum...

Ömür-günü oğurlayım
Şəhvətdən bircə anlıq.

Geniş cibimdə gəzsən
Saxavətli kasıblıq...

Yenə bürünməkmə? Vaxtım olmadı,
Kimə?-istəmirəm, bilmirəm, ancaq...
Yoxsa cəlladımın qulaqlarına
Nəğmə pışıldayım edamdan qabaq?

Qoşulub bulağın şırıltısına,
Mən ki minətdaram hər sığal üçün.
Sənə bağışlayıb qızıl qəlbimi,
Açarını belə vermişəm neyçün?

İndi açıq qalib qapım, pəncərəm...
Bu nə kor yuxudu? Axı,nə çürət?
Hansı canavarın qulaqlarına
Nəğmə oxumuşam hamıdan xəlvət...

Kimin ətəyidi, onu bilmirəm,
Toxunur səmanın yeddi qatına.
Açıbdı ağzını bir qurdsayağı,
Necə insan deyim, indi mən ona?

Əlimin altında tikanlı yunmuş,
Mən elə bilmişəm zərif ipəkdi.
Nə bilim, bir gecə boz canavartək
Qoynumda yatmaq da istəyəcəkdi.

Yenə bürünməkmə? Vaxtım olmadı,
Kimə? İstəmirəm, bilmirəm, ancaq...
Bu gün cəlladımın qulaqlarına
Nəğmə oxuyuram edamdan qabaq...

Qızılgülü dərib lap tavandan as,
Ancaq nə fayda...
Nə olsun gül ətri gəlsə də evdən,
Ən uca dam altda solacaq o da.

Tikanlı muncuğu zərif boynuna
Asıb düşünəcək...bunda hikmət var...
Qırılmasın deyə kobud əllərdə
Gərək toxunmağı öyrənsin onlar.
Hamı deyir, sənə mükəmməl kədər
Kimsə bağışlamaz o əllər qədər...

Xırıltı... bölünüb can iki yerə...
Yenə bayılmaqımı? Yox,olmayacaq!
Bu kimə gərək?

Axı,nə deyirsiniz? Qalsın tikanlar...
Vermərəm kimsəyə dünya qopsa da.

Axı, siz kimsiniz? İcazə verin,
Bircə baxışla
Heç olmasa bağa
Deyim əlvida...

Yalın ayağımı ipək lent ilə,
Bağlayıb deyirlər, kiməsə əyil...
Budur, başa çatdı bürkülü bir yay,
Bağ həməni... vəd həməni... əl- o əl deyil...

Dəyişib əllərimin, saçlarımın rəngini,
Geyinmişəm özgənin paltarını əynimə.
Danışırım biriylə alçaldaraq səsimi,
Aktyor ümidiylə, ədasiyla, sən demə...

Dəsmalım damır elə, tikanlıdı köynəyim,
Qazanca çevrilərmə soyuqluq ehtiyacım?
Gur izdiham içində, adamların yanında
Kasıblığı əsa tək gəzdirməkdi əlacım.

Çoxbilmiş adam kimi aparıram özümü,
Ümid edirəm bir gün bu acılar bitəcək.
Dönüb gecəyarısı- evə, sağalacağam,
Kameranın önündə dayanacam şəstlə, tək...

Qoy olsun! Kimsə görmür, fərqi yoxdu onlara,
Mən kiməm... çoxu üçün otuz doqquz nəmrəyəm.
Nələr deyir gör mənə, oğrun-oğrun baxanlar...
Heyif, səssiz kadrlar çoxdan çəkilib... nə qəm...

Rahatlıq tapa bilmir, toxunub bədənimə,
Kostyumlar bezib daha, sürüşürlər çiynimdən.
Bir yeni möcüzənin tutqun kölgəsi kimi
Tərs-tərs baxır özünə boylanırlar güzğüdən.

Bu da mənəm... heyrətdə, hələ çörək, su üçün...
Bu qaç-qovda durmuşam yenə vaxtın qəsdinə.
Şikayət eləyirəm yenə də pis havadan,
Baxıram, kimsə çöküb dizlərinin üstünə...

Lap on dəfə soyundur, sən bir arıq qarını,
Tutub işığın altda, dedilər ki, meyitsən.
Təzimplə pıçıldayır qulağına bir əsgər,
Nolar mənə gözəl ol,zarafatla, deyir- sən...

Bəlkə bu da yuxudu, bu da bir zarafatdı,
Ərköyün əllər gəzər yenə zərif boyunda...
Elə ümid edirəm, yəqin bütün mələklər
Tezliklə unudacaq çörəyi də, suyu da.

Bu da yuva söhbəti,
Özgə çarşablarını
Gümüş sapla hörənlər...

Kim daşısa çiyində
Yeri və kainatı,
Unudar ağrısını
Bu çürümüş həyatın.

Ah çəkib,hər addımda
Yuxusuz, dincəlmədən.
O qədər ah çəkib ki,
Aha çevrilib bədən.

Elə sevdim,bu yolda
Peşiman da deyiləm.
Ruh üzgün, can yaralı,
Sənə olan heyrətdən...

Hər gün -sonuncu dəfə
Kim yaddaşı arayar,
Yəqin ki, bizə görə
Bir gün düşər bəlaya.

Tərləmiş pəncərənin arxasında fanarın
Sarı gözü çevrilib təkliyin köləsinə.
Düz burnunun ucunda, öz-özünə deyindir,
Sapsarı nəfəsini hər gün çəkib içinə

Gecə elə biganə, qaralmış zirvələrdən,
Bir də qara yollardan boylanır bir sükunət.
Özünə işgəncədi? Heyif, bu susqunluğu,
Hardakı xoruldayır səssizcə bir məmləkət.

Bu boz üzlü evlərin divarı elə qalın,
Doğma sakinlərini qoruyur hər bir zaman.
Ulduzlarla bəzənmiş göy üzündən, bir də ki,
Neçə-neçə qəzadan, ya da ki bir əclafdan...

Fanarın sarı gözü sarılaşmış asfaltda...
Nə sağa, nə də sola... nə yuxarı, nə yana...
Buza dönmüş boynu da paslı polad kimidi,
Baxmağa heyi yoxdu, nə onlara, nə buna...

Bir küçə o tərəfdə, ikinci mərtəbədə,
Gecələr tənhalıqda bir yalqız qız uyuyur...
Fanarın sarı gözü, daha kimsəni görmür,
Bir başqa pəncərəyə baxıb nə vaxtdı susur...

Başımı qaldırıb baxdım göyə mən,
Endirib astaca kipriklərimi...
Lap çoxdan-sən belə yoxsan, nə vaxtdı,
Sən mənim göyümdə - nə yuxu kimi...

Nəfəsim çəkilir aldıqca nəfəs,
Necə danışıram, gör yana-yana.
Mən bu gün o qədər mehribanam ki,
Qapımı döy görüm, qaçım qarşına...

Boynuma alıram, sevərəm səni,
Donaram, boğulub qalaram elə.
Elə inanıram sənə, əzizim,
Hazırım qəlbimi açmağa belə...

Asan olsun deyə, həm də şahanə,
Gəldin də sinəmə, qaldın orda sən...
Sən sahibim oldun, əziz qonağım,
Və sonsuza kimi hey gülümsədin.

Başımı qaldırıb baxdım göyə mən,
Endirdim astaca kipriklərimi...
Əgər sən yoxsansa mənim göyümdə,
Demək, göylər girib yuxuma mənim...

Səni o nəğmədən bəstələyəyəm,
Onu oxumuram, duyuram hələ.
Köhnə damın üstə o kərpic evin
Nə qədər ucalsan, yaxınam elə...

Qoy sənə ruh olum, sənə can olum,
Gəl, mənim evimdə ol təzə qonaq.
Üzümdəki işıq-cavabımdı bax!
Sehirli çubuqsuz bir möcüzəsən,
Mənim xilaskarım olarsanmı sən?!

Siqareti atsan-sənə ziyandı,
Nəyin var-bağışla, yaşa çox rahat.
Və inan Allaha... dözülməz olur,
Qəfil özgülərə xoş gələn həyat...

Sonra ölməzliliklə təklikdə yatmaq,
Misralar qoşaraq vaxtı uzatmaq...
Və şampan şərəbi...bir də nöqtələr...
Və nələr... nələr...

Əlini aç görüm, baxım ovcuna,
Ürək ol,gəl döyün sinəmdə mənim.
Nəfəs ol,nə olar köksümün altda,
Hamıdan əziz ol, hər şeydən ilkin...

Saç sancağı kimi beynimə batır,
Sənə inanıram yüz dəfə... nə qəm!
İndi həmin evin damının üstdə
Nəğmə oxuyursan, mən eşitmirəm...

Surətin səmaya yazılan dua,
Öpür dodağından çox möcüzələr...

Hələ taxmadığın boş üzüyünə
Zərif barmaq olum, istəsən əgər...

Sən elə gözəlsən, elə qorxulu...
Və təksən... bax bu da mənim nişanəm.

Olarını gəncliyi təkrar eləmək,
Gənlikdən qiymətli nə taparsan sən?

Hər anda görünər həyatın dibi,
Nə varsa sonuncu dəbdədir elə.

Gənlik-sənin üçün yeganə nemət,
Onunla azadsan, xoşbəxtsən hələ.

Iç,içə bilirsən, elə zarafat,
Özünə bənzətsin səni qocalıq.

Gündüz dodağında boğulan nəğmə,
Gecə dodağında dinsin bir anlıq.

Ucuz yüngüllüklə zəhləni töküüb,
Əzab verəcəklər sənə də demək...

Gənlik öyrədəcək cavan qalmağı,
Ondadır cəsarət, gülüş və istək...

Sən elə gözəlsən, ixtiyar sənin,
Nəyim var-sən qəfil incitdiyindi.

Hər şey mənimkidi-gözəl nə varsa,
Demək, sən də onun birisən indi...

Belə olacaq, belə,
Onsuz sənə çox asan...

Boz yuxun uzun,kimsə
Oyatmasa yuxudan.

Nə tələb var, nə xahiş,
Elə baxır qıyqacı.

Geyib uzun paltarı,
Kimin yox ehtiyacı.

Qəribə pıçıltılar,
Nəğmə ona ehsandı.

Hədiyyələr-çır-cındır,
Əli dərdə darmandı.

Barışda yaşayırsan,
Onsuz sakitşən həтта...

Sığınıb mənzilinə
O qorxusuz dam altda.

Milyonlar kimi yaşa,
Sevgiyə qrafik tut.

O qızsız, iniltisiz...
Afrikanı da unut...

Başqa adamlar kimi
Sənə olacaq asan.

Bir kimsə oyatmasa,
Gecə çoxlu yatarsan...

Bağışla,nə olar məni, Balaca...
Mən bir az səninlə oyun oynadım...

Mən uşaqlıq elədim... bağışla, olur hərdən...
Hər yeni gün gələndə yaddan çıxırmış dünən...

Mən yəqin ki, özümü təsdiq etmək istədim,
Qonaq qalıb bir gecə, sonra geyinim... gedim...

Çox heyif o əllərdən... tənha qalıbdı bu gün,
Mən bir az ağıllıyam, bağışla, bir dost üçün.

Zaman ötüb keçəcək...
Sən bağışla, Balaca, uzun kirpiklərimi,
Ürəyini aldıadıb, yoldan çıxarıb səni...

Bir də sevgi xətrinə... ona ehtiyacım yox...
Ağrılı, narahatdı...
Bax, indi gözlərimdə dəniz bulanıb nə çox...

Baxmıram, heç dibinə....
Bağışla məni, səndən sakit gedirəm yenə...

Mən ki elə gözəl vidalaşırım,
Arxamca ulduzlar gülümsəyirlər,
Və mən də gülümsəyirəm...
Həm də ki səssiz-mübahisəsiz,
Ağıl öyrətmədən,
Çəkdiyim acını hər görəndə siz
əzab çəkməyəsiz...

Mən ki elə gözəl vidalaşram-bu mənə çox xoş,
Bir də, büdrəyibse ayağım bu gün,
Hələ sınmayıb demək.
Olar-gedə bilmək-yalan-filan-boş,
Mənsiz də keçinə bilər,
Məndən sonra dözüb qalanlar...

Göydən əl eləyib vidalaşaram,
Hava çatmasa da nəfəs almağa,
Nəfəs çəkmədən belə...
Mən ki elə gözəl vidalaşırım,
Elə tez,
Bir də gecikmədən-yaxşısı belə,
Vaxtında çataram görüş yerinə...

Necə ki kölgəm, məni tərək edir,
Ağrı vermədən.
Ayrılıq zamanı pıçıldayın siz,
Guya sevirsiniz...
Bir də ki öpün əlimdən,
Olar...
Ehtiyat etmədən-inanırım mən...

Mən ki elə gözəl vidalaşırım,
Guya bacarıram vidalaşmağı...

Bu gecədən səni sevməyəcəyəm...

Qanadsız mələyim, dostum, əzizim!
Sonuncu ümiddir bəlkə bir bıçaq...
Duyursan: ortadan doğranıb torpaq,
Vaxt da aramızda dayanıb, bir bax!
Əlinə toxunmaq yoxsa günahdı,
Çoxu həsəd çəkər bizə-nə deyim?
Gör necə tökülüb göy üstümüzə,
Ayaqlar altına düşüb ürəyim.

Sağ ol, ölüləri diriltiyinçün,
Dua edəcəyəm, yox... yadımdadı...
Hər sözə, nəfəsə; əhv və ah üçün...
Ən böyük bir kahin çağrılar adım.

Məbəddə, ya çöldə... vəhşi küləklər
Kimsəsiz telini dağıdıb durur.
Baxıb əllərinə cadugər kimi
Bir falçı taleyi gözəl oxuyur.

Hayana gedəsən, hər yer narahat;
Qaçıb sonsuzluğa yetmək çox çətin.
Gör necə fırlanır qara qarğalar
Düz üstündə bizim əbədiyyətin...

Kim tutar sözünü? İndi cəhənnəm...
Yazığın gəlməsin... eh, nə deyirsən...
Soruşma, əzizim, nə üçün, niyə?
Bəxt belə gətirib, axı, əzəldən...

Qızıla, gümüşə bürünüb hələ,
Mənə sığınacaq-uca evindi.
Biz hələ gözəldik, hələ cavandıq,
Heyif... ikimiz də tənhayıq indi...

Öyrənə bilmədim vidalaşmağı,
Üzünü çevir get, sən incit məni.
Öpüşüb ayrılmaq necə əzabdı,
Bir də görmək səni, eşitmək səni...

Bu gecədən səni sevməyəcəyəm...

Mən səni sevərdim-bilsən necə çox!
Mən səni sevərdim-göyün olardım!
Mən sənin dünyana bir ulu Tanrı,
Çörəyin olardım, suyun olardım!

Bütün gölməçələrdən
Dəniz düzəldib mən də,
Sənə acı gərəkmi
İndi mənim sinəmdə.

Bəlkə ola bilərdi...

Yalvarma, sevim səni,
Yalvarma, sən ölmə gəl!
Bircə dəfə əbədi,
Ya –yox, ya da bəli-de!

Daha dəniz olmaram!
Dənizi-unudaram!
Lap uzaqdan-dərindən,
Boylan, ruhuma bax, sən!

Dənizim-elə qəddar...
Duyursan... eşitmirəm.

Salıb kimsə itirib
Suya düşüb üzü də.
İçib duzlu suyundan,
Boğulub dənizimdə.

Qaranlıqda ölüm var,
Dilimdə bircə qurtum.
Dənizimə gəlmədin,
Nöqtələr... bircə udum...

Dənizlər arasında
Bir dəniz batıb qalır...
Dəniz-biz özümüzük,
Seçdiyimiz-tənhalıq!

Süvari azdımı ürəyinizdə?
Tankları göndərin qəlbə, nə olar...
Yorulmasın deyə daha mərmidən,
Əlimlə sağalar canda yaralar.

Bir də təkrarlayın, ağrıtmır elə,
Tanrı qərar verib əvəzimizə.
Sevgidən doğulan başım, ayağım,
Xoşbəxt görünməli həmişə gözə.

Oxuyun, bir ovsun oxuyan kimi,
Necə ki əzəldən belədi qismət.
Birinci görüşdən, ömrünüzboyu
Sizin yanınızda duraram əlbət.

Gecə günahlara inan zaman,
Mənə dayaq olmaz daha divarlar.
Tıxanıb qalacaq damarlarınız,
Nə vaxt dabanından qopsa qapılar.

Elə xayal edin-olmamısınız,
Yumun gözünüzü-baxışlar itsin.
Axşam yeməyində nə oynadılar,
Səhər yeməyində-unudun getsin...

İndi bir sehr tək xatırlayıram,
Mən sizə bir dilsiz əlvida dedim.
Necə ki taleyim-tale olmadı,
Layiq olduğumu sevə bilmədim...

Öp mənim gözlərimdən

Kimsə belə öpməyib!
Kimsə etməyib güman!
Hər kəsin əvəzinə-
Kim ki gözlərə heyran...

Baxmısansa-görmüsən,
Öp gözümdən-etmə qəm!
Bizə nifrət eləsin
Qısqanlıqdan qoy aləm.

Elə yaxın dayan ki,
Nəfəs üçün yer olsun.
Sənin öpüşlərinlə
Kipriklərim yumulsun.

O gözlərin ardında, illər ilə qazılmış
Həyat kiprikdən belə çox zərif, çox da qısa.
Naşı mələk baxışlar nə vaxtsa görüşəndə,
Bir an yüz ilə dönər, bir qadın atsa imza.

Öp mənim gözlərimdən!
Belə lazımdı, belə!
Belə olmalı elə!
Yaxın gəl... gözlərimdən,
...Ehtiyat etmə, öp sən!

Yoxa çıxacaq dəniz...
Z.Karbasi

Həmən gün
 O həyatda,
Elə həmən saatda,
 Qarşıma çıxsanız siz,
Yoxa çıxacaq dəniz...

Elə həmən görüşdə
 Yox olar qədər-qədər,
Bir az şərəblə,duzla,
 Dodaq və göz yaşıyla...
Dönsün elə həmən gün
Ciddi üzrlərimiz-
Bir sərxoş etirafa...

Nə varsa,ötüb keçər,
 Nə varsa-bağışlanar.
İçək dibinə kimi,
 Təkliyın sağlığına.
Nə yaxşı sizin üçün,
 əziz dostum, mən varam,
Nə yaxşı sizə görə-
 Dayanmışam yaxında.

İki dənə lal səsdən,
Qoy bircə səs doğulsun!

Ciyinimiz bir-birinə
Dönüb sarmaşığı olsun!

Həyat üçün-kipriklər
Ölü düşsün heyrətdən.
Başımızı itirib,
Aşığı olarıq, nə qəm!

Sonuncu imidsizlik,
“və birdən...”-gözdən düşsün.
Ehtiyat eləmirəm-
Dizlər... əllər... görüşsün.

Ərisin məsafələr...
Nə an, nə gün... qoy gedim...
Nə yaxşı ki, taxtım
Səni şah seçə bildim.

Bu ev, bu da astana...
Gəl, gedək lap sonacan...
Diş ilə, dırnaq ilə
Gəl, qoruyaq nəyisə...
Günahsız mələklərin
Hər an üstündə əsək.

O gün, başqa həyatda,
Anın, günün xətrinə...
Heyif ki, yoxsunuz siz...

Yox olub birdən dəniz...
Kimi qarşayım mən?
Bir də görməyəcəyəm-
Yoxa çıxacaq dəniz...

...Ancaq məndən xəbərsiz...

Toxunma mələklərə,
Sən ki mələk deyilsən...
Qəddarlıqdı şairi
Göydən yerə endirmək.

Heyran qoyub söhbətə,
Gecə salıb qeybətə...

Hər yeni sözün altda
Təptəzə qanı damır.
Onun başının üstə
Tanrı özü dayanıb...

Öpüb zəhərləyərsən,
Öpüşünü saxla sən...

Boyu-buxunu başqa,
Deyil öpdüklərindən.
Batıb öz gözlərində,
Günahsızdır əzəldən.
Harda adamlar qərib,
Sular duzludu...xoşdu...
Günlər, illər dəmlənib,
Azadlıqdan sərxoşdu...

Qorxar uzun kiprikdən,
İstəsə kimsə sevmək.
Mələklər görünübsə,
Sonumuz çatıb demək...
-Budumu peyğmbərlik!

Sənin nəyinə gərək,
Əsil şair deyilsən?!

Tale- gözəgörünməz, batıb qalar bir anda,
Gerçəyə qonşu olan bir qəribə dumanda.

Hardakı hər bir anın öz halalca yeri var,
İşgəncə yox, ətrafda ehtirazsız qonşular.

Hardakı ağ çiçəklər-özü elə bəzəkdi,
Hardakı axtardığın-yanındadı-gerçəkdi,
Bir də sənə nəfəsdi...

Harda isti söhbətin-pıçıltının var yeri,
Əllərin, çiyinlərin zərif nəvazişləri...
Sənə elə gəlir ki, gündəlik qayğılara
Yer yoxdu bircə qarış, sən də işsiz-avara...

Hardakı baxışların gətirib göyü yerə,
Sən də elə xoşbəxtsən, vurulmusan göylərə,
Çarəsiz...
Harda yaşamaq asan, narahat da deyilsiz...
Belə yaşamaq olar...

Ölümdən xəbər tutur, hamı öləndən sonra,
Ancaq bilməz öncədən...
Ağlına gəlməz belə, gör nə qədər yalan var,
Adətən.

Hardakı şarlatanlar şərt qoymur adamlara,
Yer yoxdu bu dünyanın qoşduğu yalanlara.
Harda yolu hamardı-həyatda hər adətin,
Hər bir mədəniyyətin,bir də ki hər millətin.

Hardakı söz-səs deyil,
Harda elm bəs deyil,
Inam var...
Özünə,özgəsinə, kometə,yumru şara-
Nə kəşfə ehtiyac var,
Hər gizlində əlac var,
Bəlkə də...

Tək xəyal cazibəsi,
Bir də ki düşüncələr...
Hardakı əvvəldən lap sona kimi
Yalnız həyat deyil,
Bir də mənə var...

Əgər məni çəkib uzatsan bir az,
Nəfəsdən nəfəsə çataram hələ.
Hər an dönüb olar bir əbədiyyət.
Bu nə diqqətsizlik?! Lazımmı elə:
Öyrən-kainatla nəfəs almağı,
Öyrət-kainata nəfəs almağı,
Öyrət-tez inciyən özünü belə.

Bəs onda sən vaxtı necə içəsən,
Axının içindən necə keçəsən,
Bir yara almadan... yoxsa mən quşam...
Quşlar şahıyam?
Adım yazılıbsa taca-nə demək,
Can altda zamanı qoruyam gərək...
Dəyməz çörək haqda heç düşünməyə,
Sərxoş olanacan necə içməyə.

Əgər mən quş olsam,
Dənizin üstündən uçub keçərəm,
Özümə bir gözəl sahil seçərəm,
Uzunu nəfəsdən nəfəsə çatan,
Orda əbədiyyət ayağım altda!
Bu nə diqqətsizlik?! Lazımmı elə?!
Baxışlana bilməz, qisas-hədəfdir,
Hər qəddar təbəssüm-öncəki səhvdir...

Hörüyə gəlməyən pərişan saçlar...
Qadın əllərinə ehtiyacı var...
Qəfildən yerlə göy dönər tərsinə...
Tər-təzə səslərə, gizli söhbətə,
Sözə-vaxt keçsə də təzədi yenə!

Qərib bir zaman,
Öyrənib sonuncu damlasınacan,
İç-içə yığılmış sərgərdan dövran,
Aldığın hər nəfəs bəlkə də hədə,
Sonuncu nəfəsdir-bilirsən əzbər...
Bir yeni cəhddir,
İşgəncə altında yaşamaq nədir...

Harda sona çatıb bir uzun misra,
Bilir deyəcəksən ona əlvida...

Guya xəbərin yox, yadından çıxıb,
Onu təsədüfən itirib, ya da
Unutmusan nöqtə qoymağı sonda...

Nika

Bu da mənim şəhərim-xəyallarda getdiyim,
Özümü bitirdiyim...
Kimsə görmədi necə qapını örtüydümü,
Necə girdim otağa,
Uzanaraq yatağa,
Qucaqladım balıncı...
Çox acı...

Çox heyif... bu şəhərdə kimsə sözə inanmır,
Ölüm öpüb üzümdən... bir kimsə mənə yanmır...

Qışqırıram-divar var, kimsə məni eşitmir,
Tənhalıq çıxıb getmir!

Çırmışam üz-gözümü-mən ki öz əllərimlə,
Diriyəm-ömür bitmir...

Kimsənin yox xəbəri, kimsə boylanıb baxmır,
Kimsə düşünmür belə, o da bir gün öləcək...

Kağız qurbangah üstdə, bir şair oxuyacaq
Son nəğməni təhha-tək...

Xəbərin yox, a zalım, sənsən mənim Şəhərim!
Ən böyük xoşbəxtliyim, sən ən böyük Kədərim!

Marina Svetayevaya ithaf olunur

Dənizin içindən əsir köhnə qəm,
Ölməzlik nəğməsi oxuyuram mən.
Fərqli dairədə fırlandıqca vaxt,
Hardadı qırmızı, bəs hardadı ağ?!

İndi şahların da yox şah divarı,
Oğru qanı üçün-oğru damarı.
Işıqlı qəm istər, ölüyə, ya da
Məxluq şeytan üçün oxuyur dua...

Qorxu ciblərimdə ümidi içib,
Paltarın içindən bədənim köçüb.
Möcüzə istəyir mavı dasmalım,
Çiynimə salmaram bir də o şalı.

Mən səni qaytarım,büküm-isisdim,
Bir heca söz gərək, ya ah-hıçqırıq.
Bir ölü zəriflik vəhşi ürəkdən
Yırtıcı bi səslə məni çarır,
Baxaraq gümüşü ayaq izinə.

Atıb dikabanı, açıb yaylığı,
Bircə udum üçün qaçım yanına.
Dənizin içindən əsir köhnə qəm,
Harda gecə dalğa deyir:-Marina!

Yerlə göy birləşib dırnaqlar altda,
Günəş bir möhürdü göydə-sapsarı.
Sərsəri küləyə öyrədir ayğır,
Necə öpmək lazım gül dodaqları...

Yana basa-basa sərt topuğunu,
Yaman çırıldayır belində yəhər.
Uçur ikisi də geri baxmadan,
Qanadlar altında bir dalğa qədər.

Qalar ayaq altda bağışlananlar,
Tökülər yollara dünənki günlər.
Qonaq eləyəsən təzə günləri,
Gah sağa, gah sola, gah önə... yetər...

Necə pərişandı yalı, birçəyi,
Tükü arasından axır isti tər.
Qara qarğa kimi bir vəhşini də
Öyrədib ram edər nə vaxtsa əllər.

Gör necə donubdu kiçik ürəyi,
Vəhşi qəhqəhəsi-bir vəhşi fəryad.
İndi özü dartır öz yüyənini,
İndi dodaqları-bir doğma cəllad.

Yerlə göy birləşib dırnaqlar altda,
Günəş bir möhürdü göydə-sapsarı.
Sərsəri küləyə öyrədir ayğır,
Necə öpmək lazım gül dodaqları...

Rəfiqəm Yelena Lurye-yə.

Bir qaranlıq şəhərdə, bir qaranlıq gecədə,
Nə bacıyam mən sənə, nə də ki qızınam mən.
Ancaq bir əcnəbiyəm, bir qərib müjdəçiyəm,
Dua oxusam belə, amma xaç çevirmirəm.

Yaşayıram mücrüdə, keçərək astanadan,
Sənə nağıl danışım qoy indi də Qarqızdan:

Mən sənə bir nəfəsəm-göylə nəfəs alanam,
Bülbül kimi dərdlərim düyünlənib sinəmdə.
Bütün aləm yox olub, ürəyinlə gör indi,
Maraqlımı oxumaq-əllə, ağızla yenə.

Köhnə sətir bitəndə təzə sətir başalayar,
Bir balaca hərfdə əzab çəkən sözə bax!
Yolda çox illər itib, nə qədər də itəcək,
İkimizin bəxtinə düşəndə çoxalacaq...

Mən mürəkkəbqabıyam-kipriklərin altında,
Uzan-yuxuna gəlim-qalmışamsa yadında.

Yüksək ucasan deyə qoy iki qanad verim,
Çoxdan arzuladığın dodaqları öp görüm.

Yaxşı yaddaşın olsa, işığa pilləkandı,
O səyyahı, qəribi barı xatırla indi...

Braziliya
Rio-Do-Janeyro

1

Bu dəlilik arxasında-ağrılar!
Bu dəlilik arxasında-ehtiras!

Göz eninə, uzununa dünyanı
Ya sərxoş ol, ya aşiq ol, sən bir az...

Baxma ölkə sirr içində gizlənib,
Fəryad edir varlılarla kasıblar.

Divar bəzək, döşəmələr çürümüş,
Damar-zərif, təmtəraqlı masalar.

Tropik meyvələr, yanında şərab,
Donuzların çılpaq ayağına bax!

Ziyafətdən öncə bir boş stəkan,
Qan-tər damçılıyır ac yaralardan.

Baxıb sərsəmliyə susubdu Allah,
Əllər uzalıdı-sinəsində ah...

Bu da çarçavado! Susub peyğəmbər...
Gecə bürküsündə-içində kədər...

Bu sirli ölkənin üstündə gecə
Daşa dönmüş ürək döyünür necə?

Günah sənə qalır, İsa,bağışla,
Hamını... sal yola, orda qarşıla.

Yüz-yüz daş illərin sadıqlıyı çox,
Sirrini kimsəyə söyləmək də yox...

Yağsın bütün şəhər ayağın altda,
Qayıq üstündəki sirli bulud da.

Bu müqəddəs paya kimsə şad deyil,
Sən də bir qocasan burda elə bil.

Bu da çarçavado! Susub peyğəmbər...
Gecə bürküsündə-içində kədər...

Bu sirli ölkənin üstündə gecə,
Daşa dönən ürək döyünür necə?

2
Udum-udum çöplə iç,
Qoy boşalsın stəkan.
Misra-misraya çatsın,
Ancaq nöqtələr artsın...
Bir də ki nələr... nələr...

Gecə-ahlı, göy-məxmər,
Bir sərt yataq düzəldib.
Axmağa çörək versən,
Qapı altda gizlədər.

Bu çöp, bu da stəkan,
Bu yara, bu nəfəsdı.

Bir nəcib eybəcərlik!
Kasıbların qisməti
Bətir qanlı qədəhdə,
Təkcə sularda deyil...

Yolları çatıb sona,
Ömrün ütüsü itib.
Kasıba nə mənası,
Son qədəh harda bitir...

Misralar qalıb şikəst,
Bu çöp, bu da stəkan.
Bu da sonuncu qurtum,
Çək başına nöqtəni...

3

Göz yaşı bir damla şəffaf qan kimi,
Nə gücü var, nə də onda ixtiyar.
Onun içindəki qırmızı bədən,
Ya yuyular, ya da yanıb kül olar.

Onun içindədir-ölü fikirlər,
Yaddaşı ölüdür, məna qırıqdı.
Unudub özünü, itib ümidi,
Köhnə paltar kimi çırıq-çırıqdı.

Göz yaşı qırmızı günəşdən düşüb,
Işığı özgənin zəri kimidi.
Səsini-lal-kardan alıbdı yoxsa,
Tənhalıq qoxuyur evi də indi.
İllərin,anların boş xanimanı,
Axır yanaqlardan, görmürəm-hanı?

Göz yaşı-dənizdi...eh, təsadüfən
Batıb bir özgənin yastı ovcunda.
Nə bir nəfəs çəkər, yapışar qalar,
Nə də ki son dəfə deyər əlvida.

Duzdandı-yığılıb bir uzun rəfə,
Bəlkə mənası yox bircə dəfə də...
Özünə saxlamır ancaq nə isə...
Göz yaşı-bir damla, şəffaf duzlu qan,
Qorunmur kimsənin rəngsizliyindən.

Göz yaşı...
Ağlayıb bitirmişəm mən...

Sürüşkən taleyini
Tutub tərli ovcunda,
Yaxşı, bir azca daha...
Yaxşı, bir azca daha...
Addım-addım... çıxasan...

Sübhəcən fanarların
Sarı sərxoşluğundan,
Doğma torpaqdan, evdən,
Qapının boşluğundan.

Ümidsizlik içində
Pıçılda-peyğimbərəm.
Kiminsə əllərindən
Təklilərəcən gedərəm.

Damladan-ummanacan,
Fincandan-dənizəcən,
Ləkələrlə boyanmış
Şərdən... bir də kədərdən,

Ən conuncu ümiddən,
Qalın geyiminəcən,
Bir də... bir də özündən
Bir gün çıxıb gedəsən,
Üz tutub dörd tərəfə...

Nənəm Dilbər xanım Həsən-zadəyə
ithaf olunur.

Əllərin-sığınacaq,
Əllərin-gecəqondu,
 Bir üsyankar ürəyə.
Əllərin-oxuyur bax!
Otuzuncu əsrdən
 Bir günahkar mələyə.

Sənin əllərin-şəfəq,
Sənin əllərin-bulaq,
Olmaz içməklə doymaq.
Cansız gündəlyimə
Qaçıb getmək üçündü,
 Qadınlar-göyərçindi.
Əllərin-sahildə qum,
Dənizlə çevrələnmiş,
 Bətlə cizgilənmiş.
“Əllərin-mənə dərdsi,
hərəkətlər,saatlar...
 hələ əllər dəyməmiş...”

İlkin ölməz nəfədsi,
Göy cəza verib ona.
Sənin əllərin-Allah!
Çəkilib xaç suyuna...

Uşaqılıq düşüb incik,
sənin nəvən-Düyməcik.
Bir kimsə təsadüfən

Fikirləşib gizlicə
Ömrün sətirələrini
Oxusun əllərindən...

Vətənlə söhbətlər

1
Riyakarlıq-çəkilməkdi çarmıxa
Riyakalıq-insanlığın lənəti!

Vətən günbəzi altda
Ölü doğulanların
Saxta yaşam sənəti.
Riyakarlıq-qansızdı,
Riyakarlıq-cansızdı,
Bədənsizdi, ruhsuzdu,
Çox heyif!

Peyğəmbərə deyilən
Dodaqaltı yalandı...
Fənilərə gülümsər...

Orda üzsüzlük şahdı,
Riyakarlıq-çirkəbdı...
Tamam unudulacaq,
Bir gün bu acı... ancaq...

Boşluğa daş atmaqdı,
Cəhənnəmdə ayaqdı,
Riyakarlıqda batır,
Ah çəkirlər Tanrılar...

2
Güman elə-Kim? Nədən?
Kimə? Niyə? Bəs hanı?
Könüllü cəllad olub
Çap qılıncla vicdanı.

Nə gözəl lütfdü belə:
Inan-dan-gözü aldat.
Müqəddəs günü basdır
Zəng qülləsi altında.

Vur-yumruqla...

Necə vacibmiş zaman,
İndi andlar kağızdan.
Nökərlər olub ağa...
Gəl içək Qardaşlığa!

Kürk altda bit-birələr,
Qaşı-üzü, sifəti.
Dillər uzandı indi.
Bacı-qardaş-yerlilər...
Şirin, sığallı dindi.

Vur-yumruqla...

Belə söz var-nə köhnədi, nə təzə,
Ürəyində dırnaq boyda qara qan...
Cızıq-cızıq olub “sevgi” sözü də.
Piyada gəz-işiq üçün, hardasa...
Tapançayla duellərdə gəz-dolan,
Katorqada, ya sürgündə sal yada,
İsti öpüsləri dondurub saxla...

Aldığı,verdiyi nəfəs özünün,
Uzanıb təpiklər ayağı ilə.
Əl-ələ möhtacdı, üzlər də üzə...

Boğaz boydan aşağıdı-deyirlər.
Yemək üçün, içmək üçün kimsə də,
Aşiq olmaq üçün tələsər bir də.

Vur-yumruqla...

Yumruqlar sıxılmış, qapı dəmirdən,
Naşı üçün xoşdu ləzzətə qaçmaq,
Qapı dəmirdəndi, müşküldü açmaq...

3
Mən səni ağrısız sevmək istərəm,
Şair kimi-asan-sözümlə-tərlə.
Altında qanımla ataram imza,
Göylə aramızda olan bir yerə.

Bütöv-yaddaşımdan oğurlanmamış,
Bədxah sakinlərsiz-yad olan həm də....
Döyünməkdən elə yorulub sinəm,
Dədə-babaların məzarı üstə.

Hansı izdə qaldı qayğısız günlər,
Nə dua, nə lənət eşidir onlar.
Kimin gözləriylə görünər bizə
Çarmıx kölgəsində əks olunanlar...

Bağışla, əzizim, nəyi bacarsan,
Mən də bağışladım, əzizim, nə var.
Üzən, utandıran, həsəd çəkdirən...
Nəyi sevirsən, edirəm inkar.

Təpədən dırnağa qoy sənin olsun,
Nələr yaşayıram, tutub dayandım.

Yollar, astanalar, evlər, divarlar...
Göyəcən... nədənsə mən aralandım.

Xanımlar, cənablar necə təlaşda,
Görürsən, nə qədər uzaq torpaqda,
Çöküb diz üstünə yuxudan öncə
Dua oxuyuram... bir dar yataqda.

Necə bacarıram,son nəfəsəcən...
Eşit-öz içimdə səni sevirəm.
Mənə yarşarmı sənə yad olmaq,
Yaxşımı, ya pismi-hələ bilmirəm...

Sevmək istəyirəm rahat,qayğısız,
Zamanla,qanunla, budur yəqinim.
Sevmək istəyirəm, görüm azadsan,
Ey gözləri nəmli, Vətənim mənim!

4

Həqiqətə baxdılar, gözlərini qırparaq,
Səni yarışdan öncə yenə qırıb tökdülər.
Bürünüb bir ölkənin ipəyinə,şalına,
Məzarları üstündə qızıl türbə tikdilər.

Özlərinə çox rahat,
Yastığı qu tükündən.
Səni içdilər demək,
Səni yedilər demək,
Səninlə fəxr edərək...

Qonurgözlüm, susursan, bədənində yaralar,
Torpaq cızıq-cızıqdı, qan damır yarasından.

Mən gənclyə ağladım, inandım-düzələcək,
Aşiq olub dözəcək, dikələcək bir zaman.

Hər qarğa öz başına misdən tac qoyub hələ,
Sənə şər də atırlar, sonra çəkirlər nalə:

Orda düzlər çox geniş,
Orda yüksəkdi dağlar.
Qafqazın arxasında
Səxavət və sevgi var.

Görməzlikdən üşüdür, çiyini büküb durur,
Xəyalı köksü altda yaddaşını sındırır.
Xeyirxah bir ürəyə keçmiş əzizdi yenə,
Hardakı sadıq evlər inanır sahibinə.
Harda şimal küləyi öpüb qumu,oxuyur,
Hardakı al şərablar indi dəniz qoxuyur.
Sən harda-onlar harda? Hardakı üzlər çılpaq!
Qorxusuz aşiq olmaq, kül olmaq, təslim olmaq!
Hardayam? Sənin üçün-həyat və nəğmə-dedim!
Təbəssümlə Allaha yoldan məktub göndərdim:

Dəniz dərin,
Göy uzaq,
Torpaq-şahzadə tək,
Qadın- bir mələk...

“Yad buludlar altında” kitabından
2004-cü il.

Tanrıyla söhbət

Sən-mənə bir dünyasan,
Mən-hələ kağızdayam.

Möcüzə yox, kim deyib?
Ağ yalan!

Sözlər məni aldadıb,
Misranın buludundan
Yenə sinəm nəm çəkib.
Ən gözəl nəğmə-sözün,
İllərin rəsmi-üzün...

Mən izlədim...

Mən gözlədim...

Mən belə istədim...

Ancaq onu dilədim,
Sən nəğmə oxu barı...

Gecələr başım üstə
Uçur durna qatarı.
Mənə nəğmə oxuyur-
Dəfn edib arasında
Yazdığım misraların...

Hmm...
Ürəyimlə toxundum....
Mən kiminsə damına...
Hmm...
Gümüşlə rəngləyirəm
Hələ dırnaqlarımı...
Özgə qəfəsi, amma...

Bu gün, bax, elə bu dəm,
Bir də bu gündən sonra

Narahat etməyin siz...

Əllərim... barmaqlarım...
Barmaqlarım sinəmdə...
Sənə xatirə üçün
Kiçik xaç bağışlayım.

Dodağımla toxunum,
Yenə bir tərəvətə,
O da bir qanlı nöqtə...

Şəfa tapım-boyanım,
Yarpağının rənginə,
Nəfəs üçün dayanım...

Nida altında sual,
O da susub, olub lal...
Qalıb bircə səhifə...
İndi ona söykənib
Yenə mürgüləyirəm,
Kiprik qırıp astaca...
2000-ci il

Özümlə təkbətək

Mənə çox yaxşıdı, yaxşıdı...inan!
Inanıram-inanıram...
Bəlkə inanmıram, çox oldu yaman.
Bəlkə unutmuşam, çıxıb yadımdan,
Allaha şükür ki, yox ürəktutmam,
Elə təbəssümdü günüm, saatım,
Onu da çəkərək bir lentə atım,
Necə ki tutaraq qızıl balıq tək,
Burnumun ucunda körpə uşağı...

Yaxşıyam... sabah da qoy olsun belə,
Aldadım özümü birisigün də.
Sevinc adətiylə, işıq seliylə,
“Yaxşıyam, şairim”, sən məni səslə...
2000-ci il

Elə istəyirəm oxusun hamı,
Gözümə ya baxıb, ya da baxmayıb.
Oxuyub qurtardı vaxtı olanlar,
Kağız dodaqlara toxunmaq ayıb.

Bir də addımbaşı hey imza atmaq,
Ya da yaş sinədə xaça toxunmaq.
İyirmi səkkiz saat-əsrə bərabər,
Yatmağa qoymurlar onu gecələr.

Elə istəyirəm oxusun hamı!
Sizi öz qəlbimlə dinləyərəm mən.
Siz məni götürün, basdırın yerə...

Sükuta batmasın naharım, şamım...
2000- ci il.

Nə mənimsən, nə də...
Yox, umud...
Əlini yellə,
Unut...

Nə də ki Mən-Səninəm,
Dayanmaram yanında.
Süzərəm bir baxışla,
Yox olaram bir anda.

Saçını sığallayıb,
əllərinə toxunum,
burnundan, yanağından
qoy öpməyə tələsim.
Sən naşı-mən də naşı,
Baxım və tir-tir əsim...
İndi kimi sevəsən?
Ya da çıxıb gedəsən?
1999-cu il.

Bir qaranlıq axşam-o isti əllər,
Hərdən çəkər mənə özgə şəkillər.
Elə heyran oldum, elə darıxdım,
Işıqsız, imidsiz qəfil karıxdım.

Bir qaranlıq axşam-məsum baxışlar,
Nəğmələr oxuyub, çöküb diz üstə.
Qadın ürəyini elə ovsunlar,
Sərsəm adam kimi düşərlər xəstə.

Bir qaranlıq axşam-qəlbim ovcumda,
Hazırdı bir məchul qismətə qaçsın.
Səhər açılanda xatirəmizi
Torpağa basdırar bəlkə bir çapqın.

Bir qaranlıq axşam-qəlbim ovcumda,
Məsumdu -baxışlar, istidi-əllər.
Qaçıb arxasınca çatmazsan heç vaxt,
Tərk etsə rəfiqən səni bir səhər...
2001-ci il.

Mən sənin deyiləm, əzizim, heç vaxt!
Nə də sən mənimsən...əzizim, yox, yox!
Nə isti öpüşüm qalıbdı səndə,
Məndə deyil sadıq çiyinlərin də.
Qəribə əllərə sarı uzandım,
Özgə əlləriymiş-o əllər demə.

Toxundum bir ara qıvrım saçlara,
Dibsiz ürəklərdə batıb qaldım çox...
Mən sənin deyiləm, əzizim, heç vaxt,
Nə də sən mənimsən...əzizim, yox, yox!

O yana, bu yana qaçırdım hələ...
Saat əqrəbindən asılmısan sən.
And içib, sonar da tövbə etmişəm,
Məxmər yaxalığı saxlayıram mən...

Tapmadın, tapmadım...kimin günahı?
Kimin günahıdır-söylə son kərə.
Mən bir tərəfdəyəm, sən bir tərəfdə,
Hörə bilmədilər bizi bir ömrə...
1996-cı il.

Sevgi-
Nə him-cimdi, nə pıçılı, nə istək,
Sevgi-
Güclülüyün, zəifliyin
etirafıdır demək:
-Nə Tanrıya, nə xəyala, nə qanuna...
İçdən gələn hıçqırıqdı!

Sevgi-
Sol sinəndə bir cənnətin nuru var,
Etirafı çırpınırlar damarlar.

Sevgi-
Heyfin gəlmir ayağına, dizinə,
Utancaqlıq yoxa çıxıb qəfildən,
Canın-qanın ibarətdi bir səsdən...

Yüksəklik də, qanadlar da əbədi,
Köksün altda müqəddəslik məbədi.

Sevgi-
Ürəyində axan qana qarışıb,
Dalğa - dalğa, bir ox kimi yayılır,
Lap saçından dırnağının ucuna...

Çiyinin üstə itirmisən başını...

Gah ürpədir, gah da açır eynini,
Bir möhürlə yaralayır çiyinini.

Sevgi-
Ruhun hər əmrinə tabedir bədən,
Özünə qayıtmaq istəyir nədən?

Əsən dodaqların pıçıltısıdı,
Titrək kipriklərin xışıltısıdı.
Elə məğlub olub eşqə, bilirəm...
Bir gözündə sevinc, bir gözündə qəm...

Sevgi-
İcimə çəkərəm göyün nəmini,
Özümü asaram bir boz buluddan.
Sonra öz izimdə azıb qalaram,
Yüz ili bir ana edərəm qurban.

Mozaika düzəldərəm özümə,
Bir qadın, bir dəniz ətrini verən.
Min il gözləyərəm bir nəfəs üçün,
Bir ömür tikərəm beşcə hərfdən-
Sevgi!
1999-cu il

Laylay

Mən qar adamam-bəs sən?
Əzizəm, qadam-bəs sən?

Boşluqdan yazdım yenə,
Bəli-sənə...

Əzab çəkdim-karıxdım,
Sənin üçün darıxdım.
Günə dön, illərdən keç,
Dibinə qədər iç...

Yataqda deyirəm-sən?
Birini sevirəm-sən?

Yeni ildi, bax, sabah,
Sənə gəlirəm, vallah!

Çantamı alım, gedim-sən?
Aləmə yalan dedim-sən?

Yola iz salım-yeni,
Öyrənim bir nəğməni.

Susuram, çoxdandı tək,
Nəğmə deyim-görüşsək,
Özüm haqqında gerçək.

Laylay, balam,
A laylay.

Körpə balam,
A laylay.

Mən qar adamam, qadam,
Yarın deyiləm, tamam...
Boşluqdan gəlir bir səs,
Yoxsa Sən- həməən kəs...
2000-ci il.

Əgər küləyə dönsəm,
Geri dönməsəm nə qəm.

Gözlərimdə var duman,
Itirərəm ağlımı
Aldığım yaralardan.

Kiminsə nəfəsinə
əgər toxunsa sinəm,
nəfəs alıram-nə qəm.

Hər çapığın altında
Bir sarı sim-ah-ürək.
Sevən bir qız, bir oğlan
Yaşayır orda demək...

Çörək də, su da var,
Yeməyə.
Stul var, rahatca
əyləşməyə.

Bir ildi gözləyir qapı dalında,
Biri dayanıbdı məni görməyə.

Çörək də, su da var,
Yeməyə.
Ət də var,
Dişləməyə.

Yad yerdə-uzaqdayam,
Ölüm tək ayaqdayam.

Üsyankar zənglər nədən,
Məni qovurlar evdən?

Bəs çörək? Bəs su?

**

Gülümsə, günəşlə boya dodağı,
Hər şey yerindədir, isit otağı.

Başını qoymağa hələ çiyin var,
Yeməyə çörək var, içməyə su var.

Əgər ürəyini güldürə bilsən,
Bizi göy üzündə eşidər yetən.

Hamı gülümsəyir,
Sən də gülümsə.
1996-cı il.

Pəncərəmə boylanıb, eşidirəm-son bahar,
Mənim üçün oxuyur, eşitmirəm mən amma.
Əgər bir kimsə səndən bu gün məni soruşsa,
Cavab ver ki, sən ona-indi çıxmışam dama,
Telefon dəstəyini asmışam təsadüfən.
Mənim həvəsim yoxdur heç aşağı düşməyə.
De ki, indi özgənin kif basmış otağından
Heç vaxt şənbə günləri vaxtım yox sürüşməyə.

Hamının başı üstə rəqs eləyir pişiklər,
Mən də qoşulacağam onların yallısına.
Qoy sakit dayansınlar, açıb ağızlarını,
Bilmirəm nə deyəcək itlərin çoxu buna.
1999-cu il.

Ürək

Nədir döyəcləyən, de, döyən səni,
Qazıb və gizlədir göz yaşlarını.
Paltarın altından can atır göyə,
Öpmək üçün özgə baxışlarını.

Hər qanlı damlası başından aşır,
Doldurur boş qalan dar quyusunu.
Öz sinəndə çəkir sənə qəhqəhə,
Bir qaniçəndi, o-sən tanı onu,
Ürəyi!
1995-ci il

Ağ şeir

Qar örtüb
Hər tərəf olub ağappaq,
Bəmbəyaz ürəkdə
Yazdım yazı-ağ...
Buludlar da göydə bir bəyaz varaq,
Mən ağ sətirəm,
Uzun kiprik kimi hələ əsirəm.
Bir qar dənəsidir
Hər bir işarən,
Mən bəyaz həyəətə
Ağ rəsm çəkirəm.

Bəyaz rəqs eləyir bayırda çovğun,
Tüklü güləbətın dayanıb məhzun.
Mən də silkələyim lələklərimi,
Qu quşu kimi.
İnnən belə qış
Ürəyimdə bəyaz bir yuva qurmuş.
Bir bəzəkli xanımı ağa boyamış,
O da olub ağ...
İstəyirsən, öz rəsmimi çəkib verim,
Sənə hədiyyə.
Ağappaq, ağappaq, bəyaz bir varaq...
Mən onun üstündə qara sətirəm,
Uzun kiprik kimi
Hələ əsirəm...

Xoşmu xatırlamaq?
Sətirbəsətir,
Qafiyələr necə süzür-rəqs edir?
Oğurlamaq –yəni,
Səs-küylü anların xatirəsini?

İlham pərisinin nəmli izini,
İmzaladım, sonra sildim üzümdən.
Mənə elə gəldi mən sona kimi
Bu qarımış qıza bağlanıb bəzən,
Birgə oxuyaram... yox ,istəmirəm,
Ya şah olam, ya da bir adi təlxək,
Güldürəm, gülüşdə boğam milləti.
Bununçün çıxmadım səhnəyə axı,
Yormaram onlara ağzımı-çətin...
Bazar hay-küyündən qaçıb çox asan,
Gedərəm elə bir yerə ki, həmən
İyirmi həftədən bir az da artıq
Yoxdur orda məni sümürən-yeyən.
1996-cı il

Dəniz nəğməsi

Pıçıldadı göy dəniz,
Dedi, dərinə dıdım.
Məni qəmə qərq edən
Yuxulardan oyandım.

İndi yalın ayağı
Qum üstə parıldayır.
Dənizin kögəsiylə
Gizlənqaç da oyayır.

Dalğa- duzlu göz yaşı,
Göynəyir hərdən sinəm...
Orda su pərisini
Dalğalar öpür-nə qəm.

Dənizin dibi səssiz,
Xatirəsi aralı.
Sevdiyini xatırla,
Ruhun-qəlbin yaralı.

İndi yalın ayağı
Qum üstə parıldayır.
Dənizin kölgəsiylə
Gizlənqaç da oynayır.
1995-ci il

Xəzərə

Bircə ovuc mənə mavi dəniz ver,
Bir kiçik iynənin ucu boyda...
O.Mendelştam

Sənsiz yay da qalıb gör necə yalqız,
Sovrulub nə varsa, yenə aləmə.
Düşüb şairlərin küylü izinə
Mən də özbaşım gedirəm demə.

Mənə elə gəldi, dayanıb zaman,
Məni eşidirsən uzaq diyarda.
Elə kövrəlib ki, qüssədən səsim,
Səsim həməən səsdir-eşitsən harda...

Dənizin dibinə qədər uzanan,
Duzlu barmaqarı bircə dəfə an.
Mən bir əfsanəydim oğlanlar üçün,
Sənin ürəyində batmışam çoxdan.

Bəs bu gün...

Darıxıb bir qərib sahildən ötrü,
Bir uzaq diyarda batıb dumana,
İndi dəryalara pıçıldayıram,
Qaçıb gedəcəyəm dəniz şahına...
2000-ci il

Yolun hay-küyündən çıxıb kənara,
Qızıla bürünüb sinəsi belə.
Məni, o adama hədiyyə verim,
Kiminlə ki yuxum gəlməz də elə...

Qanlı dodağından, o kimdi qorxmur,
Zorla qopardacaq yenə də qəmi.
Məndən uçrumacan uçmağa heyfi,
Görəsən dünyada gəlməyir kimin?

Gözləri yumulu, elə işıqda,
Asandı özgənin ovcuna düşmək.
Mənimlə sonacan- qələbəyədək,
Kim israr edəcək-gəlin döyüşək...

Titrəyib nəfəsi son həsədəcən
Ayaqlar altına düşəcək yenə...
Siz mənim xaçımı hədiyyə verin,
Heç zaman çarmıxa çəkilməyəmə.
1996-cı il

Nəmələm bir torpaqda bitən bir toxum kimi,
Məna və imidsizlik olacaq mənim qıdam.
Boy atacam ən uca bir tərənin başında,
Cəsür-hür olacağam...

Saatlarla döyərək mən də yenə sinəmə,
Vaxtın sonsuzluğuyla yaşayım daim elə.
Kiminsə nəfəsində, bəlkə elə canında,
Əmin deyiləm hələ.

Yuxulu gözlərdəki bir ala bəbək kimi,
Qəfil hər şeyi görənlər bir gözə dönəcəyəm.
Kimsəyə görünmədən, əsən bir xəzri kimi,
Dənizin skutunu pozub da dinəcəyəm...

Əsərəm yazda,
İsraq payızda,
mislər məhzun...

Bir kövrək nurla,
Görüş-qürurla,
Kırpıqlar uzun.

Dəniz damlasıyla
Sizin qəlbinizi
Edim narahat...

Bilin, olmaz mənə
Bu planetdə
Belə son-heç vaxt.
1995-ci il

Göylə bizim aramızda
Zaman sonsuzluqda itib.
Özgə başların üstündə
Kiminsə başları bitib.

Sinəylə qəlb arasında
Döyüntülər necə batıb.
Sızıb bir kiçik qapıdan
Əllərimə qədər çatıb.

İndi bir Sirdir-Əllərim,
Doğuldu-sıxdın özünə.
Bir gün səhər açılanda
Qadın oldum mən də sənə.
2000-ci il

Qalın qrim altda bir incə dəri,
Ətir qoxlamağa necə cəhd edir.
Kimsə gəlişinə şad olmayanda
Arzu da, istək də hardasa itir.

Göz yaşı gizlənib hər təbəssümdə,
Hərdən özgələri çəkir sınağa.
Sinəmdə dolaşır səhvlər dərbədən,
Uzanıb çatacaq lap sonsuzluğa.

Qayçımı, cidanı mənə verin siz,
Biçək, ya doğrayaq, ya itiləyək.
Nə olubsa, nə vardısı həyatda
Gərəkdi onların dərslərini vermək...
1995-ci il

Bu ildə qarışdı köhnə illərə.
Əvvəldən sonacan-sovur yellərə...
Bəlkə də yaxşıdı pişiyə dönmək,
Bir az sığallanmaq və əzizlənmək.

*

-Sənin şahın harda?-soruşdu məndən.
-Cənnətin hardadır?-görə bilmirəm.

*

Ona köynək tikmək istəyim çoxdu,
Heyif, toxumağa bir ipim yoxdu...

*

Cığır ilə deyil, uçub dağa mən,
Çırpım ürəyimi daşlara hərdən...
Bir daşın altında uzanıb hər gün,
Yollara boylanım bir dərviş üçün!

*

Gün-ərisin, batsın suda,
Tənbəlliyə, de, əlvida!

*

Nə keçmişdən qeybət elə,
Gözəl nəğmə ara hələ.
Od çəkirsə, yan, dön külə...

*

Heyif, odunlarım yaşdı, nə danım,
Yağışın altında sözüm islanıb.

Kimsə bircə kibrit etsə hədiyyə,
Fəhm edər, başlayar məni sevməyə.

*

Dahilik-sadəlikdir...
Su damlası olaram,
Dəryalara dolaram!
1996-cı il

“Qanadlarla üfüq arxasında”kiabından
2000ci il

Döydüm bir özgə qapını,
Təpmadım...
Adamdımı, heyvandımı?
Anladım...
Kimə baxış, kimə dırnaq,
Az ya çox...
Məni özgə bağışladı,
Yanımda dayanan yox...

Yerlə göyün arasında
Xiyaban,
Nə sağdadı, nə soldadı,
Bir dayan...
Pəncərəni tufana aç,
Qanadlan.
Örtsün köhnə yaraları
Qoy yaran.

Döydüm bir qapını, əzizim, yenə,
Eşidim, inanım sənin səsinə...

Bağışla ki, sən məni bir gün qapını açdım,
Səsləmədən, döymədən taleyinə qarışdım.
Səni oda qaladım, özüm soyudum ancaq,
Nəyi axtardımsa mən, müşküldü onu tapmaq...
Bağışla, çox inandım, bağışla utanmadım,
Bağışla, abırsızam, səni heyran elədim.
Mən sənin ürəyində, bağışla, innən belə,
Heç zaman sağalmayan bir çarığam əbədi.
Bağışla gülüşümü, göz yaşımı bağışla,
Bağışla, könül açdım, istəmədin sən ancaq...
Sən bağışla, əzizim, düşdüm xam xəyallara,
Çox heyif, bircə dəfə anlamadın məni...ah!
Hər şey üçün bağışla, bağışla nə olubsa,
Bağışla, təsadüfən düşüb gəldim izinə.
Bağışla, bir gün gəlib sənin qapını açdım,
Eh...indi öz arxamca çırpıb gedirəm yenə...
1996-cı il

Sevgilimə

Bu göz yaşlarına...bu gözlərə...
Zamanı, məkanı çıxarıb yaddan,
Təzə illərimi ötən illərə
Edərəm qurban...
1994-cü il

“Serpantin” silsiləsindən

Mən də bir üzüyəm yollarda itən,
Üstümdə yolların tozu-torpağı.
Kiminsə barmağı saxlaya bilmir,
Şad olur kiminsə adsız barmağı.

*

Bəlkə bu gün öz əynimdən
Soyunardım paltarı mən.
Ümid qığılıcımı məni
Sürüşüb tapsın təzədən.

*

Tapacağam özümə eşq dolu isti məskən,
Yanıb da kül olmadan-bacararam yenə mən!
1992-ci il

Tərcümə etdi: Saqif Qaratorpaq

Saqif Qaratorpaq

26 oktyabr 1963-cü ildə Qazax rayonunun (indiki Ağstafa) Köçəsgər kəndində anadan olub. Ailəlidir. İki övladı var. “Şamın kölgəsi” (2006-cı il), “Bir könlü varaqında” (2012-ci il), “Üç addım” (2014-cü il), “Bəlkə belə yaxşıdı” (2019) şeirlər kitabının müəllifidir. Ağstafa rayonu Köçəsgər kənd H. Əlizadə adına İsaylı tam ortaməktəbdə müəllim işləyir. Ağstafada fəaliyyət göstərən Hüseyn Arif Ədəbi Məclisinin sədridir. Azərbaycan Yazıçılar Birliyinin üzvüdür.

NIGAR HƏSƏNZADƏ

GÜMÜŞ

На азербайджанском языке

Редактор *Ж.Кадыров*

Корректор *К. Аркабаев*

Компьютерная верстка *Р. Терибаева*

Формат 60x84¹/₁₆. Объем 7,25 п.л.

Тираж 500 экз.

Издательство "Улуу Тоолор"

г. Бишкек, ул. Ж. Абдрахманова, 170а